

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

THAT'S NOT CRICKET!

Το μπάχαλο στα ιδιωτικά κανάλια τηλεόρασης

Εντάξει, θα ομολογήσω δημοσίως σήμερα ότι παρακολουθώ τους αγώνες κρίκετ της εθνικής Αυστραλίας. Το ενδιαφέρον μου για το αγώνισμα αυτό, που πολύ λίγοι συμπαρόικοι συμμερίζονται, άρχισε πριν μισό αιώνα όταν εργαζόμουν σε μεγάλη αυστραλιανή εφημερίδα του Αντελάιντ. Την εποχή εκείνη η Αυστραλία έπαιζε στο Λονδίνο εναντίον της πατροπαράδοτης αντιπάλου της Αγγλίας στο ιστορικό γήπεδο Lords που για το κρίκετ είναι ό,τι το αντίστοιχο του Γουέμπλεϊ για το ποδόσφαιρο. Οι αθλητικοί συντάκτες παρακολουθούσαν τον αγώνα από τα ραδιόφωνα ενώ γινόταν η σελιδοποίηση των κειμένων τους και από περιέργεια άρχισα να ρωτώ τους συναδέλφους μου για τους κανόνες του αγωνίσματος.

Σήμερα δεν θ' ασχοληθούμε με το κρίκετ σαν αγώνισμα, αλλά το μπά-

χαλο στα ιδιωτικά κανάλια τηλεόρασης, που έχουν χάσει το δρόμο τους και τη σοβαρότητά τους, με αιτία την αισοκρή αντιμετώπιση τριών παικτών του κρίκετ επειδή παραβίασαν έναν κανόνα του αγωνίσματος.

Τα «φάουλ» σε όλα τα αγωνίσματα είναι συνηθισμένο φαινόμενο και οι παίκτες τιμωρούνται με αποβολή, ή ποινή δυο - τριών αγώνων.

Ομως, τα τηλεοπτικά κανάλια άρχισαν μια εκστρατεία μίσους εναντίον των τριών παικτών με βιτριολικές επιθέσεις εναντίον τους, παρασύροντας και τους οπαδούς του αθλήματος. Οι τρεις παίκτες παρέλασαν κλαίγοντας μπροστά στους διώκτες και ζητούσαν γοερά συγγνώμη για να σταματήσει η καταδίωξή τους. Φυσικά, όλα έγιναν προς άγραν θεατών, όπως και τα σκουπίδια που προβάλλουν μέρα - νύχτα.

Αν δεν υπήρχαν τα κρατικά κανάλια

ABC και SBS που λειτουργούν με σοβαρότητα και υπευθυνότητα για την ενημέρωση του ακροατηρίου τους, θα ήταν τριποκοσμική η αυστραλιανή τηλεόραση.

Όταν τα ιδιωτικά κανάλια δεν έχουν εκπομπές αθλητικών αγώνων, αφιερώνουν το μεγαλύτερο κομμάτι των προγραμμάτων τους σε επαναλήψεις πανάρχαιων αστυνομικών και δραματικών τηλεοπτικών σειρών και «ζωντανά» προγράμματα που αφορούν άτομα ανάκαμα να βρουν το σύντροφο της ζωής τους και διαγωνισμούς μαγειρικής. Όλα αυτά τα προγράμματα έχουν συγκρουσιακά σενάρια αφού οι συμμετέχοντες, αλληλοϋπονομεύονται, καυγαδίζουν, απατούν τον/την υποτιθέμενο σύντροφο τους με άλλους συμπαίκτες, κάργα η ανηθικότητα για να ελκύουν ακροατήριο χωρίς πθικό κριτήριο.

Αντίθετα, τα κρατικά κανάλια προ-

βάλουν ενημερωτικά προγράμματα με σχόλια της επικαιρότητας από ειδικούς, επιστημονικά και ιστορικά ντοκιμαντέρ και υψηλής ποιότητας αστυνομικές ή δραματικές σειρές.

Θα μου πείτε ότι ζούμε σε ελεύθερη χώρα και δεν δικαιολογείται η λογοκρισία, όμως η κυβέρνηση θα μπορούσε να βάλει κανόνες για τα προγράμματα που παράγονται στην Αυστραλία. Ή τουλάχιστον οι προβολές αυτών των σκουπιδιών να γίνονται αργά το βράδι για να μην τα βλέπουν τα παιδιά μας.

Δεν είμαι πουριτανός, απλά δεν ανέχομαι να προσβάλουν τη νοημοσύνη μου και γι' αυτό σπάνια παρακολουθώ τα ιδιωτικά κανάλια, όμως στην ευρύτερη κοινωνία υπάρχουν άτομα που πρέπει να προστατεύονται από εκπομπές όπου προωθούνται σενάρια με καυγάδες, με ερωτικές απιστίες και μαγειρικά μαλλιοτραβήγματα.

Τόνι Αμποτ

Διαφωνώ κάθετα, οριζόντια και πλάγια με τον υπερσυντηρητισμό του Τόνι Αμποτ, όμως, τον συμπαθώ γιατί είναι έντιμος και ειλικρινής απέναντι στους πολίτες, αδιαφορώντας για τις συνέπειες από τα πιστεύω του.

Ασφαλώς δεν ήταν καλός πρωθυπουργός, αφενός επειδή διόρισε τον Τζο Χόκι Θσοαυροφύλακα και αφετέρου γιατί αγνόησε τους συμπατριώτες του που είχαν ανάγκη.

Τα ίδια κάνει ο αντικαταστάτης του, ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ, με τον διάδοχο του Τζο Χόκι, τον Σκοτ Μόρισον, που τελικά θα στέψουν πρωθυπουργό τον Μπιλ Σόρτεν.

Σε μερικές ημέρες θα εξακριβώσουμε τί επιφυλάσσει το μέλλον για την εξόρμηση του Μάλκολμ Τέρνμπουλ στην πολιτική αρένα. Ο προϋπολογισμός τον Μάιο θα κρίνει το εκλογικό αποτέλεσμα αργότερα φέτος, ή του χρόνου.

Κρίμα τον πατέρα...

Ο Κωνσταντίνος Μπισσοτάκης μπορεί να ήταν «αποστάτης», όμως ήταν ευφυέστατος και άφησε το στίγμα του, όπως τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και τον Ανδρέα Παπανδρέου στην πολιτική.

Ο Κυριάκος Μπισσοτάκης, όμως, δεν είναι το μύλο που έπεσε κάτω από την μπλιά, γι' αυτό βρίσκεται σε δεινή θέση.

Εκεί όπου η επιτροπεία της Ακροδεξιάς πτέρυγας της Ν.Δ. έχει ήδη, από καιρό, κατακυριεύσει τα πάντα. Στον Αντώνη Σαμαρά εντοπίζεται το κέντρο ισχύος των σχετικών αντιλήψεων, με τον σημερινό αρχηγό να έχει υποταγεί στην εντέλεια.

Σε αντίθεση με την Φώφη μας που, όσο να 'ναι, αμύνεται και το παλεύει, ο Κυριάκος Μπισσοτάκης έχει παραδώσει τα κλειδιά. Μετατραπείς κατ' ουσίαν σε σκιώδη αρχηγό. Εγκαταλείποντας βεβαίως το φιλελεύθερο πολιτικό του προφίλ, αυτό που έχτιζε για χρόνια. Και στ' όνομα του οποίου εξελέγη, εξάλλου, στην ηγεσία.

Τα παιδιά της Συρίας

Μόνο γελοίες μπορώ να χαρακτηρίσω τις δικαιολογίες του άθλιου Ασάντ και του τσάρου Πούτιν για την επίθεση με χημικά όπλα εναντίον αθώων παιδιών.

Δεν υπάρχουν ενδείξεις για χημικά όπλα και οι καταγγελίες είναι κατασκευασμένες είπε ο Ρώσος αντιπρόσωπος στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και γέλασε κάθε πικραμένος.

Δηλαδή, τα πονεμένα παιδάκια που έκλαιγαν από τα φρικτά συμπτώματα των χημικών ουσιών είναι πληρωμένοι πράκτορες της CIA; Εκτός από άριστοι πθοποιοί, που μάς συγκίνησαν με το ταλέντο τους στο κλάμα...

Ο Τσίπρας έβγαλε την πρίζα από την ψευτοελίτ

Με ένα άρθρο του ο Φαίλος Κρανιδιώτης, αναφέρεται στις εθνικές του θέσεις, κάνει την παραδοχή πως μόνο ο Τσίπρας έβγαλε την πρίζα από την ψευτοελίτ γιατί δεν τον κρατάνε πουθενά.

Ο πρόεδρος της ΝΕΑΣ ΔΕΞΙΑΣ αναφέρει: Ο Τσίπρας είναι ένας αριστερός εξουσιαστής, πρέπει όμως να κάνουμε μια παραδοχή. Γιατί μπόρεσε και ξετίναξε τον ΔΟΛ, έστειλε στην σέντρα τον Ψυχάρη, που είδε το σπίτι - ανάκτορο του να βγαίνει στο σφυρί; Γιατί μπόρεσε να γονατίσει τον Μπόμπολα, να τραβήξει την πρίζα του ΜΕΓΑ και επί των ημερών του να αντιμετωπίζει ο Μαρινάκης βαριές κατηγορίες; Διότι προφανώς δεν τον κρατάνε. Εάν είχε σταθεί σούζα στους προθαλάμους και τον είχαν σε κάμερες να παντελονιάζει μαύρο χρήμα, τότε απλά θα του είχαν ψιθυρίσει δύο φωνήεντα και θα έλεγε κι αυτός το ποίημα "πα πα πα το παπί".

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Διαφωνούν οι Ευρωπαίοι σχετικά με το τι πρέπει να γίνει, ώστε στην επόμενη κρίση η ευρωζώνη να μην απειληθεί με διάλυση. Όπως αναφέρει η Ντόιτσε Βέλε, βασικό σημείο διαφωνίας είναι το θέμα της ολοκλήρωσης της τραπεζικής ένωσης, για την οποία απαιτείται ακόμη ένα κοινό σύστημα εγγύησης καταθέσεων.

Αυτό όμως θεωρείται προβληματικό στο Βερολίνο. Οι γερμανικές τράπεζες ανησυχούν ότι θα πρέπει να επωμιστούν τη διάσωση ξένων τραπεζών σε περίπτωση κρίσης. Όταν, το 2010, η ευρωγραφειοκρατία επέλεξε να σώσει τις γερμανικές και τις γαλλικές τράπεζες, φορτώνοντας στις πλάτες των χωρών του Νότου τεράστια βάρη, ήταν καλά. Η αλληλεγγύη αλά γερμανικά. Μονής κατεύθυνσης.»

